

Nieuwe schatten van mensen. Schenkingen aan het Gentse Stadsarchief (2010-2012)

Naast de dagdagelijkse overdrachten van administratief archief van de stadsdiensten kon het Stadsarchief in de jongste jaren opnieuw enkele cultuurhistorisch waardevolle archieven verwerven. In 2010 werden de opmerkelijkste aanwinsten afkomstig van privépersonen van de periode 2000-2010 gebundeld in een publicatie die mede tot stand kwam met de hulp van de Vriendenkring van het archief. Deze publicatie verscheen onder de titel *Schatten van Mensen*.

Op de opendeurdag van 7 oktober 2012 werd aan dit initiatief een vervolg gebreid. De meest opmerkelijke ontdekkingen, overdrachten van de stadsdiensten en recente schenkingen van privaatrechtelijke archieven uit de afgelopen twee jaar werden aan het publiek voorgesteld.

GROEN VAN TOEN: HERONTDEKKING VAN TWEE TUINHANDBOEKJES UIT DE ACHTTIENDE EEUW

Daniël Lievois ontdekte recent enkele documenten met betrekking tot de tuinbouw in Gent uit het



Impressie van de Opendeurdag in De Zwarte Doos op 7 oktober 2012

begin van de achttiende eeuw. Een zwaar beschadigd en vervuild document uit het Familiefonds Handboeken bleek een notitieboek over een Gentse boomgaard van ca. 1710 (Familiefonds Handboeken, nr. 324). Een ander handboek informeert ons over een Gentse siertuin, eveneens omstreeks 1710 (Familiefonds Handboeken, nr. 327). De eigenaars en locaties van deze Gentse tuinen blijven vooralsnog onbekend. De verschillende ingrepen van de tuiniers zijn over meerdere jaren bijgehouden. Onder de vermelde bloemsoorten vinden we ondermeer verschillende tulpensoorten. De tulp was rond 1612 door Nederlandse kooplieden uit Turkije geïmporteerd. De tulpenbollen waren in de zeventiende eeuw enorm gegeerd en duur. Ook voor de eigenaar van de Gentse siertuin in 1710 waren ze ongetwijfeld nog statussymbolen.

TUINBOUW IN GENTBRUGGE IN DE NEGENTIENDE EEUW

Gent droeg van oudsher de titel *bloemenstad*. Op het einde van de achttiende eeuw waren reeds 333 hoveniers in Gent actief. Hun bedrijven lagen vooral binnen de stadsomwalling, in de nog landelijke stadsdelen in de omgeving van Ekkerghem en in het Sint-Pietersdorp (tussen de Schelde en de Leie). Door de oprukkende verstedelijking en de stijgende grondprijzen werden de tuinbouwbedrijven uit het centrum weggeduwd. Vanaf het einde van de achttiende eeuw en in de eerste helft van de negentiende eeuw zien we heel wat tuinbouwers opduiken in Ledeberg. Na 1850 verschuift de tuinbouw van Ledeberg naar Gentbrugge, en in mindere mate naar Sint-Amandsberg en Wondelgem. Vanaf omstreeks 1900 tenslotte verhuist het zwaartepunt van de tuinbouw naar Melle, Merelbeke, Evergem, Lochristi, De Pinte.



Affiche bij de viering van het eeuwfeest van de Gentbrugse tuinbouwer/burgemeester Louis Van Houtte, 1810-1910 (STAM, aanwinst 2012)

Gentbrugge vormde omstreeks 1900 zowat het centrum van de Belgische tuinbouwindustrie. Bekende bloemistendynastieën die actief waren in de directe omgeving van De Zwarte Doos, waren Burvenich, Dalliëre, Delaruye, De Smet, Pynaert-Van Geert, Van Houtte en Vervaene.

De meest tot de verbeelding sprekende figuur van de Gentbrugse tuinbouw was zonder twijfel Louis Van Houtte (1810-1876). Louis Van Houtte belandde na omzwervingen door Frankrijk (Parijs), Nederland (Den Haag), Brazilië, Brussel en Londen uiteindelijk in Gentbrugge. Samen met Adolphe Papeleu stichtte hij in 1839 een tuinbouwbedrijf op gronden langs de Oude Brusselseweg. Dit was het begin van een heus succesverhaal. Het bedrijf

kweekte en verhandelde niet alleen planten, maar stond ook in voor tuinbouwonderwijs. Bovendien publiceerde Louis Van Houtte een eigen rijkelijk geïllustreerd tijdschrift met duizend abonnees: *La Flore des Serres et des Jardins de l'Europe*. Het bedrijf stelde op zijn hoogtepunt tweehonderd mensen te werk.

Naar aanleiding van de Opendeurdag in het Stadsarchief kon de stad Gent een mooie affiche van de feesten rond de herdenking van Louis Van Houtte in 1910 verwerven.

FOCUS OP ARCHITECTUURARCHIEVEN (2008-2012)

In de marge van de overdracht van het archief van Maarten Van Severen naar het Stadsarchief in oktober 2008, nam het Gentse stadsbestuur – in samenwerking met het Centrum Vlaamse Architectuurarchieven (CVAa) – ook de beslissing om het Stadsarchief als bewaarinstituut te laten fungeren voor de belangrijkste architectuurarchieven van de regio Oost-Vlaanderen (hierover werd reeds eerder bericht in @rchiefink 2012-2). Dit aandachtspunt op het vlak van acquisitie resulteerde in de afgelopen twee jaar in de opname van maar liefst zes architectenarchieven in De Zwarte Doos: Pierre De Rudder (Sint-Denijs-Westrem), Amand Robert Janssens (architect achter de verfraaiing van de Kuip van Gent in 1913), Armand Liebert (interbellumarchitect), André Platel (°Gent, 1927), Francis Serck (°Gent, 1929) en Robert Verbanck (zoon van beeldhouwer Geo Verbanck). In de nabije toekomst worden ook de architectenarchieven van Ro Berteloot (1946-2011) en Paul Gavel (°Gent 1922) in het Stadsarchief Gent ontsloten.

DIVERSE OVERDRACHTEN EN SCHENKINGEN

- De notulen van de gemeenteraad en de notulen van het schepencollege van de Gentse deelgemeentes Afsnee, Desteldonk Drogen, Gentbrugge, Mariakerke, Oostakker, Sint-Amandsberg, Sint-Kruis-Winkel en Sint-Denijs-Westrem werden in 2010 en 2012 overgedragen aan het Stadsarchief Gent. Ook de notulen van de gemeenteraad en het schepencollege van Gent zelf voor de periode 1938-2012 werden aan De Zwarte Doos overgedragen.
- Archief van de achttiende-eeuwse kaarsengieter François Férin. Op 28 april 1776 werd de 41-jarige François Férin, afkomstig uit het Hene-gouwse Lens, opgenomen als lid van het Gentse kaarsengiersambacht.
- In het archief van de zeventiende-eeuwse Gentse scheepshandelaar Pieter Coornaert vinden we

aan- en verkoopaktes van schepen uit de periode 1622-1643.

- Ancien Régime-archief van de schepenbank van Drongen. Bij de overdracht van archief uit het Dienstencentrum in Drongen in juni 2012 werd ook ongeveer één meter archief van de schepenbank van Drongen ontdekt!
- Serafijn Standaert was waarschijnlijk uit Drongen of Vinderhout afkomstig en moest verplichte legerdienst vervullen in het leger van Napoleon. Hij schreef in 1809 een brief naar een vriend, die uiteindelijk in het gemeentearchief van Drongen terecht kwam. De brief van Serafijn is bijzonder omdat hij naast zijn relaas ook een getekend en ingekleurd zelfportret bevat.
- Archief van de familie Noest, Nederlanders in Gent tijdens de Eerste Wereldoorlog. Nederlanders genoten van een apart bezettingsregime tijdens de Duitse bezetting in de Eerste Wereldoorlog. Dit archief geeft een beeld van het leven van een Nederlandse familie in Gent en bevat ook heel wat clandestiene verzetspublicaties.
- Het zwembad De Rozebroeken werd recent vernieuwd. Oscar Van Damme vereeuwigde de bouw van het eerste zwembad De Rozebroeken in Sint-Amandsberg in de jaren 1970.
- De afgelopen jaren mocht het Stadsarchief zich reeds meermaals verheugen over schenkingen van delen van het archief van de familie Boddaert. Het familiearchief Boddaert omvat vooral documenten die terecht kwamen bij het echtpaar Charles Boddaert-Celia Hesnault. Charles Boddaert was advocaat en zetelde als liberaal gemeenteraadslid in de Gentse gemeenteraad. Tussen 1895 en 1918 was hij meerdere malen schepen.
- De Gentenaar schonk het Stadsarchief zijn knipselarchief (documentatie). In dit knipselarchief vindt u per thema de krantenknipsels die doorheen de jaren in de krant werden gepubliceerd.
- De Koninklijke Kring Bond Oud Leerlingen en leraars Technische Scholen Gent hield in 2008 – na bijna een eeuw werking – op te bestaan. Het archief werd eind 2012 aan het Stadsarchief overgemaakt.
- Op een vochtige zolder van het Gentse stadhuis ontdekten de archiefmedewerkers in een verlaten lokaal een schat aan fotoalbums van de dienst Protocol. Eén album toont hoe koning Boudevijn zijn Blijde Intrede maakte in Gent in 1952.
- Het archief van meubelbedrijf Vanden Berghe-Pauvers. Dit archief wordt momenteel onder begeleiding van Eva Van Regenmortel van het CVAA geïnventariseerd door Lieze Neyts in het kader van de master-na-master-opleiding archivistiek.



*Portret van Serafijn Standaert,
soldaat van Napoleon,
uit 1809 (aanwinst 2012-38)*

- Het archief van de Gentse Oratorium Vereniging, een Gents koor dat jaarlijks de integrale uitvoering van de Matthäuspassion van Johann Sebastian Bach verzorgt.
- Last but not least: het archief van de Bijloke en van de abdij van Ter Hagen (dertiende eeuw - achttiende eeuw)

Dankjewel aan alle collega's, personen, bedrijven, families en verenigingen die welwillend deze archieven overdroegen en schonken aan het Gentse Stadsarchief!

Pieter-Jan Lachaert
Stad Gent, De Zwarte Doos

OPROEP

Het notulenboek van de vergaderingen van de gemeenteraad van Sint-Kruis-Winkel voor de periode 1950-1964 is zoek... Dit belangrijk archiefstuk voor de geschiedenis van Sint-Kruis-Winkel berustte jarenlang (zeker tot 1993) in het dienstencentrum te Sint-Kruis-Winkel en is momenteel spoorloos. Heeft iemand dit document ooit ingezien? Kan iemand ons helpen om dit document terug te vinden? Laat het ons weten!

Erotik und Spionage in der Etappe Gent

Kort na de Eerste Wereldoorlog, om precies te zijn eind 1921, verscheen bij Hippoliet Janssens, socialistisch uitgever van volksboeken en gevestigd in de Hoveniersstraat 21 in Ledeberg, een tweedelige publicatie. Daarin werd het dagelijkse leven in de bezette stad beschreven door de ogen van een eenvoudige Duitse soldaat: de sociaaldemocraat en freelance journalist Heinrich Wandt.

Wandt was van eind 1915 tot oktober 1918 als gemobiliseerd militair te Gent gelegerd. Zijn boek *Het Etappenleven te Gent: kanttekeningen bij de Deutsche ineenstorting* bestond uit een reeks korte, vlot lezende essays over het dagelijkse leven van de Gentenaars en Duitse militairen tijdens de bezetting, over de stedelijke en militaire administratie, over de soms brutale inlijving van arbeiders in de *Zivil-Arbeiter-Bataillonen* en vooral over het wangedrag



Heinrich Wandt aan de schrijfmachine in het Etappen-Sanitätsdepot 4, ondergebracht in het Museum van Schone Kunsten, XII-19-42

van sommige officieren die hij met naam en toenaam noemde. Eind 1921 volgde bij diezelfde uitgever een Franse vertaling: *Vie d'Etappe à Gand. En marge de l'effondrement allemand*.

Wandt schreef zijn teksten oorspronkelijk in het Duits en publiceerde ze in 1920 eerst onder de vorm van een reeks artikels in het Berlijnse weekblad *Die Freie Presse*. De uitgever was de antimili-

taristische sociaaldemocraat Hans Bähr. Later dat jaar verscheen bij dezelfde uitgever een bundeling van de eerste reeks artikels onder de titel: *Etappe Gent. Streiflichter zum Zusammenbruch*. Het tweede deel van *Etappe Gent* verscheen pas in 1928, bij Agis-Verlag (Wenen-Berlijn), onder de wervende titel *Erotik und Spionage in der Etappe Gent*. Een jaar tevoren, in 1927, had hij al een vervolg op *Etappe Gent* gepubliceerd. In het tweedelige *Der Gefangene von Potsdam* verhaalde de voormalige soldaat onder meer over het ontstaan van de Etappe Gent. Ook getuigde hij over de reacties in Gent bij het verschijnen van zijn boek, die hij als clandestien bezoeker van de stad optekende, en van de gerechtelijke vervolgingen in zijn thuisland. In het boek beweerde Wandt trouwens dat hij Gentse voorouders had: de zestiende-eeuwse Gentse wever Johan Jacob Hendrik Wante zou een verwant van hem geweest zijn.

BIOGRAFIE

Heinrich Louis Wandt werd geboren in Stuttgart op 13 mei 1890 als oudste zoon van boekbinder Heinrich Wandt en Auguste Wörner. Na een onderbroken technische opleiding aan de Baugewerkschule in Stuttgart ging Heinrich aan de slag als bediende bij een architectenbureau. Zijn vrije tijd benutte hij met het lezen van linkse literatuur en het bijwonen van politieke vergaderingen en meetings. Rond 1908 leerde hij Clara Zetkin, een Duitse vrouwenrechtenactiviste, kennen en werd haar privé-secretaris. In 1912 werd hij opgeroepen voor het vervullen van zijn legerdienst in het 10de Württembergse infanterieregiment nummer 180 in Tübingen. Muskietier Wandt, die maar 1m54 groot was en nogal corpulent, kreeg het na zes maanden dienst zwaar te verduren van twee onderofficieren. Ten einde raad deserteerde hij in 1913 en via een aantal omzwervingen belandde hij in Parijs, waar hij maar amper kon overleven. Totaal berooid besloot hij zich uiteindelijk vrijwillig aan te geven bij het divisiegerecht. Als militair gevangene werd hij tot 275 dagen opsluiting veroordeeld.

Na het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog werd Wandt naar het front in Frankrijk gestuurd. Later was hij terug te vinden in de loopgraven rond de Ieperboog, waar hij in de lente van 1915 met ern-

stige reumaklachten werd opgenomen in het veldhospitaal van Moorslede. Kort daarna werd hij overgebracht naar het militair hospitaal in Gent. Ongeschikt voor frontdienst werd hij tewerkgesteld als administratief bediende bij de IV. *Etappen-Arzt* (gehuisvest in het Justitiepaleis), meer bepaald bij het *Etappen-Sanitätsdepot 4*, dat was ondergebracht in het Museum van Schone Kunsten. Hij werd ingekwartierd bij de familie Van Verdegheem, een bakkerij/kruidenier in de Mageleinstraat. Tussen de Duitse soldaat Heinrich Wandt en de Gentse familie groeide een warme vriendschap die tot lang na de oorlog zou voortduren.

Tijdens zijn militaire dienst in Gent was Wandt getuige van het machtsmisbruik en het liederlijke ge-



Voorblad van *Etappenleven te Gent* door Heinrich Wandt, uitgegeven door Hippoliet Janssens in Ledeberg in 1921, GSA1-1GA28

drag van sommige officieren, zowel tegenover de Gentse bevolking als tegenover de eigen soldaten, meestal frontsoldaten. Daarom besloot hij om in het grootste geheim met een aantal kameraden een *Sol-*

datenbund op te richten. Dit clandestiene groepje, dat sociaaldemocratisch en pacifistisch georiënteerd was, stelde zich tot doel om informatie te verzamelen over de excessen van bepaalde officieren en om antimilitaristische propaganda te verspreiden onder Duitse soldaten. De vergaderingen van het bestuur, dat Wandt trouwens tot voorzitter had verkozen, vonden plaats in patisserie Bressou in de Mageleinstraat. Dit etablissement werd ook vaak bezocht door de door de *Soldatenbund* verguisde officieren. Het verzamelde materiaal, genoteerd onder de vorm van trefwoorden, was de basis voor zijn latere boek over de *Etappe Gent*.

Bij het wegtrekken van de Duitse troepen uit Gent besloot Wandt om zijn geheime notities in veilige bewaring – ingemetseld in een muur – achter te laten bij Gentse vrienden. Om zijn manuscript te recupereren moest hij in 1919 illegaal naar Gent terugkeren. Zoals gezegd publiceerde hij een jaar later de eerste hoofdstukken van *Etappe Gent* in afleveringen in de *Freie Presse*. In 1921 kwam de eerste reeks afleveringen in boekvorm uit. De Nederlandse vertaling volgde een jaar later. Om het contract met de Gentse uitgever Hippoliet Janssens te ondertekenen reisde Wandt opnieuw naar Gent – ditmaal op legale wijze. In Duitsland kende de publicatie van *Etappe Gent* een behoorlijk succes, maar het leverde de auteur ook meer dan vijftig processen wegens smaad op. Onder de officieren over wie Wandt getuigde, waren ook leden van de hoge adel, en dat lag zeer gevoelig. Wandt werd veroordeeld en belandde in 1923 in het tuchthuis van Sonnenburg. In 1924 werd hij overgeplaatst naar Berlin-Moabit. In februari 1926 verleende Rijkspresident von Hindenburg de gestrafte klokkenluider amnestie.

Na de machtsovername van Hitler en zijn nationaalsocialisten in 1933 werd Wandt aangehouden door de Gestapo, maar kort daarna terug vrijgelaten. Hij slaagde erin om in vaak onzekere levensomstandigheden de naziperiode en de Tweede Wereldoorlog te overleven. Na 1945 kon hij als journalist aan de slag bij verschillende kranten en tijdschriften in Berlijn. Op 22 maart 1965 overleed Heinrich Wandt, totaal vergeten en onbemiddeld, in Berlijn-Schöneberg.

Georges Antheunis
Stad Gent, De Zwarte Doos

De gouverneur en de huurling

Ambtswoningen van provinciegouverneurs spelen zelden een rol bij staatsgrepen. Putschisten lopen de residenties doorgaans voorbij en bestormen liever paleizen, parlamentsgebouwen of televisiezers. In 1831 bevestigde de uitzondering echter de regel!

Toen leverde de Gentse gouverneurswoning immers het decor voor een koningsdrama van nationaal belang. België had enkele maanden eerder de onafhankelijkheid uitgeroepen, maar de jonge staat kampte nog steeds met machtige binnenlandse vijanden. Zo ijverden de orangisten voor een terugkeer van de Nederlandse monarchie en stelden ze alles in het werk om de revolutie van 1830 onge-

bach (1775-1849) binnen en eiste dat de excellentie de Nederlandse kroonprins Willem als wettelijke vorst zou erkennen. Terwijl De Lamberts weigerde, wist het inmiddels gealarmeerde Gentse brandweerkorps de opstandelingen te verjagen. Grégoire vluchtte de stad uit en werd uiteindelijk bij Eeklo opgepakt.

Gouverneur De Lamberts-Cortenbach liet zijn rol bij het verijdelen van de staatsgreep spoedig veeuwigen op doek. Het schilderij toont het kantoor van de gouverneur en plaatst beide protagonisten tegenover elkaar. Rechts staat Grégoire. Hij draagt zijn Belgisch legeruniform maar op de tafel ligt wel een halsdoek in oranje stof, de kleur van zijn broodheren. De Lamberts staat links afgebeeld, met een kaart van de provincie Oost-Vlaanderen als achtergrond. Met een krachtig gebaar wijst de gouverneur Grégoires eis resoluut van de hand.



(c) Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis

daan te maken. Begin 1831 werd luitenant-kolonel Ernest Grégoire (°1800) benaderd door enkele oranjetrouwen. In ruil voor een aanzienlijke geldsom wou de Franse avonturier in Belgische dienst best wel een orangistische coup organiseren. Op 2 februari 1831 stond Grégoire plotseling met een leger van zo'n 250 vrijwilligers voor de poorten van Gent. De Franse putschist drong het kantoor van provinciegouverneur Werner De Lamberts-Corten-

Het schilderij dateert uit 1831 en kan op basis van de signatuur toegeschreven worden aan de Gentse kunstenaar Joannes Egidius Van der Plaetsen (1808-1857).¹ Het imposante werk bleef generaties in het bezit van de familie De Lamberts-Cortenbach en werd in 1948 aangekocht door het Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis te Brussel. Het schilderij kreeg er recent opnieuw een ereplaats in de Historische Zaal, waar het illustreert hoe de ontmoeting tussen een gouverneur en een huurling in 1831 de loop van de Belgische geschiedenis allicht wijzigde.

Piet Veldeman
Koninklijk Museum van het Leger en de
Krijgsgeschiedenis

¹ Met dank aan collega Wout De Vuyst voor de informatie!

Op weg door Gent in het zog van Tracks

In het zog van *Tracks*, de openluchttentoonstelling van hedendaagse kunst in Gent, georganiseerd door het SMAK, bracht De Zwarte Doos een fotoboek uit over historische routes in het stedelijk landschap.

Na eerdere, succesvolle ervaringen met onder meer het *Gentboek* en de *Historische atlas van Gent* treedt de nieuwe ploeg van het Stadsarchief samen met de collega's van Stadsarcheologie opnieuw naar buiten met een gezamenlijke publicatie voor een breed publiek. *Op weg door Gent* is opgevat als een korte geschiedenis van de mobiliteit in Gent, rijkelijk geïllustreerd met beeldmateriaal. De afgebeelde foto's, affiches, prenten, geporseleinde reclamekaarten, tekeningen, schilderijen, bouwplannen, kaarten, druksels, archiefdocumenten en archeologische objecten zijn hoofdzakelijk afkomstig uit de eigen collecties, maar ook uit die van bevriende erfgoedinstellingen en privécollecties. In de teksten gaat de aandacht in het bijzonder uit naar de sporen ('tracks') die de

bewegende mens heeft achtergelaten in Gent en de impact ervan op de fysieke ontwikkeling van de stad. De inleiding schetst de netwerken van routes die Gent doorkruist(en): over land, over water en over spoor. In negen hoofdstukken behandelen de auteurs Guy Dupont, Pieter-Jan Lachaert, Marie Christine Laleman, Valérie Meillander en Steven Staelens de belangrijkste vervoersmodi in chronologische volgorde vanaf de prehistorie tot het recente verle-

den. Zo passeren achtereenvolgens het schip, de 'benenwagen', het paard, de kar, de trein, de tram, de fiets, de automobiel, de luchtballon en het vliegtuig de revue. Peter Steurbaut zorgde voor de beeldredactie in samenwerking met Georges Antheunis en Storm Calle voor de fotografie. De productie was in handen van Marie Christine Laleman in samenwerking met Adviesbureau Rudy Vercruysse. Voor de boekverzorging tekende Stéphane de Schrevel. Op 13 december 2012 stelde Lieven Decaluwe, de uittredende schepen voor Cultuur, Toerisme en Feesten, het nieuwe boek voor aan de pers. Het is vanaf nu te koop in De Zwarte Doos, de Stadswinkel en het STAM voor 29 euro. Ook in de boekhandel is het boek verkrijgbaar.

Guy Dupont
Stad Gent, De Zwarte Doos



Boten, karren en voetgangers aan de Leie langs het voormalige Dominicanenklooster, PBK-SCMS-2008

Gent 13-13

Herinneringen: ze spelen dagelijks een rol zowel in het individuele leven als in de collectieve samenleving, soms zelfs zo massaal dat de kracht van de herinnering aan een specifieke gebeurtenis dreigt verloren te gaan. Bij de start van 2013 sommen, zoals elk jaar, lijstjes de gebeurtenissen op die we niet zouden mogen vergeten. Het identificatiesteentje dat ar-



Affiche van de Gentse Wereldtentoonstelling 1913

cheologen eraan herinnert dat leek Vulferus op 10 februari 1013 overleed en in het kerkhof van het atrium bij de monnikenkerk van Sint-Pieters begraven werd, komt daar niet in voor. En dit is slechts één voorbeeld uit de cultuurhistorische sector. De schermersgilde Sint-Michiel brengt vier eeuwen geschiedenis onder de loep. Feestlokaal Vooruit bestaat in 2013 een eeuw: tentoonstelling, boek, gebouwen en activiteiten brengen dit in de belangstelling. De Stad Gent zet vooral in op de herinnering aan de Wereldtentoonstelling van 1913, toen de provincie stad Gent met dit evenement grote ambities koesterde voor de toekomst. Maar achter alle voor het publiek zichtbare aspecten schuilt onnoemelijk veel basiswerk. Het archiefteam van De Zwarte Doos staat in voor inventarisatie, ontsluiting en kennisdeling van de basisdocumenten, vooral geschreven archief en beeldmateriaal, over elk van deze gebeurtenissen uit het verleden. Die archiefopdracht wordt één van de belangrijkste uitdagingen voor het begin van 2013.

Marie Christine Laleman
Stad Gent, De Zwarte Doos

Inhoud

- 1 Nieuwe schatten van mensen. Schenkingen aan het Gentse Stadsarchief (2010-2012)
- 4 Erotik und Spionage in der Etappe Gent
- 6 De gouverneur en de huurling
- 7 Op weg door Gent in het zog van Tracks
- 8 Gent 13-13

Colofon

@rchieflink is de driemaandelijke nieuwsbrief van 't Archief. Gent on Files (GOF), de vriendenkring van het Stadsarchief van Gent

Het abonnement is begrepen in de lidmaatschapsbijdrage van de vzw: 18 euro individuele leden, 20 euro gezin, 30 euro steunende leden en 250 euro ereleden.

Een los nummer kost 5 euro.

Rekeningnummer:

IBAN: BE31 0003 2520 7755 BIC: BPOTBEB1

Charterproject

Projectrekening Koning Boudewijnstichting voor een betere conservatie van de charterverzameling

Giften welkom op rekeningnummer:

IBAN: BE10 0000 0000 0404 BIC: BPOTBEB1 met mededeling "L82195 - 't Archief Gent on Files vzw" Bij giften vanaf 40 euro ontvangt u een fiscaal attest.

Contactgegevens GOF

De Zwarte Doos, Stadsarchief

Dulle-Grietlaan 12, 9050 Gentbrugge

Tel. (09) 266 57 60

E-mail: stadsarchief@gent.be

Web: www.gentonfiles.be

Coördinatie

Guy Dupont - Valérie Meillander

Eindredactie

Guy Dupont - Christine Duthoit - Valerie Meillander - Piet Veldeman

Foto's en scans

Storm Calle (tenzij anders vermeld)

Ontwerp logo

Erika Vanderstockt

Verantwoordelijke uitgever

Piet Veldeman, Ooistraat 10, 9041 Oostakker

Vormgeving

Candace Verbeke

Druk

NV Drukkerij Verbeke, Gent

ISSN - nummer: 1376-2966